

Idénynyitás Hajdúszoboszlón

Kaput nyitottak Hajdúszoboszlón a gyógyfürdő időszakos üdülői is: csütörtökön megérkeztek az első beutaltak az alföldi fürdővárosba. A harminc nyári üdülő több mint ezer vendéget fogad egyszerre. A nemrégiben elkészített és korszerűsített fedett fürdőben, valamint a Béke üdülőben a rászorulókat gyógykezelést is kapnak. Az idényben — kéthetes váltásban — összesen több mint 25 000 beutalt pihen majd Hajdúszoboszlón.

Tápé ellátása

Megtárgyalta a helyi tanács

Egy falu minden konyhájába belesni, 5 ezer 200 ember napi ételadagjába belelátni a rossz emléké fejadagos rendszerben is nehéz lehetett. Százszorosan, ezerszeresen nehezebb most, amikor éppen azt akarjuk, hadd egyen mindenki azt és annyit, amit kíván. Pedig be kell látni — ha képtelen mondjuk is — hiszen annyit kell termelnünk, amennyire szükségünk van, gondoskodnunk kell szállításról, raktározásról, tartósításról, mindig kéznél levő kereskedelmi hálózatot kell fenntartanunk.

Akarmelyik faluban a tanács feladata is, hogy mindezzel törődjön. Azért tűzte napirendjére Tápé nagyközségi tanácsa tegnap délelőtti ülésén a község naponkénti ellátásának részletező áttekintését, hogy a korszerű táplálkozás követelményeit is szem előtt tartva a termelőket és a kereskedőket együtt ösztönözze, valóban teremtsenek elő mindent, amire a városias igényű nagyközségben szükség van.

A termelők között első hely természetesen a termelőszövetkezetet illeti meg. Jól gazdálkodó szövetkezetről van szó, a fejlődés tendenciái azonban nem szolgálgják mindig a falu közvetlen ellátásának javítását. A gazdaságosabb termelésre törekvés egyre inkább szűkíti a Tápén termő növények körét. Ugyanez a gazdaságossági szándék írja elő, hogy a termés azonnal a nagykereskedelem csatornáiba csoradjon. Hátránya ennek a szisztémának, hogy lényegesen csökken és várhatóan tovább csökken a zöltséggel beültetett terület, és ami megterem, annak nagyobbik része nem marad a faluban. Hasonló állapotok tapasztalhatók a tejellátásban is. A szövetkezet állattenyésztésében végbement hatalmas fordulat viszont kivételes helyzetet teremtett itt. Bátran hangzottak az elnöki beszámoló, hogy a növekvő igényeket is ki tudják majd elégíteni sertéshúsból és húskészítményekből.

A háztáji gazdaságok szerepe nagy és feltehetően tovább növekszik. Az önellátás igényén túlmutatva jó kereskedői szervezéssel, a falu ellátásában is növelhető szerepe. Példamutatón segíti a közös gazdaság a háztáji növénytermesztés és állattenyésztés kibontakozását, éppen e megfontolás alapján. A tegnapi tanácsuléseken határozták el, hogy az ipari munkásoknak bérletként hétvégi kiskertek céljaira területeket enged át a termelőszövetkezet.

Az ÁFESZ kereskedelmi hálózata nem egyedül látja el a falut bolti élelmiszerekkel, hiszen a Szegedre járók vásárlási ügyeik nagyobbik

Régészeti tudományos ülésszak Szegeden

Az Alföld régészeti kutatásainak újabb eredményei állnak annak a háromnapos tudományos ülésszaknak fókuszában, mely immár hetedik alkalommal tegnap délután nyílt meg a Móra Ferenc Múzeum — mint a Csongrád megyei Múzeumok Igazgatósága — és a József Attila Tudományegyetem Ökörtörténeti és Régészeti Intézetének rendezésében a Magyar Tudományos Akadémia szegedi bizottságának székházában. A megnyitón ott volt Csenke László, a

Csongrád megyei Tanács művelődésügyi osztályának helyettes vezetője is. Maróti Egon, a JATE Ökörtörténeti és Régészeti Intézetének vezetője megnyitója után megkezdődtek az előadások.

A háromnapos ülésszakon 18 előadás hangzik el, melyek az Alföldön folyó régészeti kutatások legújabb eredményeit tárják a tudományos tanácskozás elé. Budapesti, pécsi, egri, nyíregyházi, szolnoki, hajdúböszörményi, bajai, szekszárdi, békéscsabai és szegedi régészek számolnak be kutatásaikról. A diafilmekkel illusztrált előadásokat vita követi. A tegnapi programban három előadás hangzott el, ma délelőtt négy, délután öt régész számol be kutatásainak eredményeiről. A holnapi program hat előadást tartalmaz.

Az ülésszakon elhangzott előadások nyomtatásban is megjelennek.

Orvos- konferencia

Parádfürdőn csütörtökön megkezdődött a Magyar Gastroenterológiai Társaság 1972. évi nagygyűlése, amelyen mintegy 300 orvos, kutató vesz részt. Dr. Varró Vince, a társaság elnöke megnyitotta beszédében köszöntötte a külföldi és hazai vendégeket. Hangzott: a Parádfürdőn évenként megrendezett orvsnagygyűlés mind nagyobb hazai és nemzetközi érdeklődést vált ki, a gyógyhely fontos bázisa lett a belgyógyászok nemzetközi tapasztalatcseréjének. Ezúttal három napon át májmegbetegedések, valamint az epeműködés zavarainak okait kutatják és ismertetik a korszerű gyógymódokat.

A háromnapos konferencián több mint 70 előadás és korrefératumnak hangzik el kiváló orvosok, kutatók tolmácsolásában az orvostudomány hazai képviselőin kívül számos külföldi, közöttük szovjet, svéd, japán tudós tart előadást.

Zöltségtermesztő mintagazdaság Forráskúton

Homoktalajokon is lehet, és érdemes zöltségféléket termelni. Erről győződtek meg csütörtökön a forráskúti Haladás Tsz-ben rendezett üzemi bemutató résztvevői.

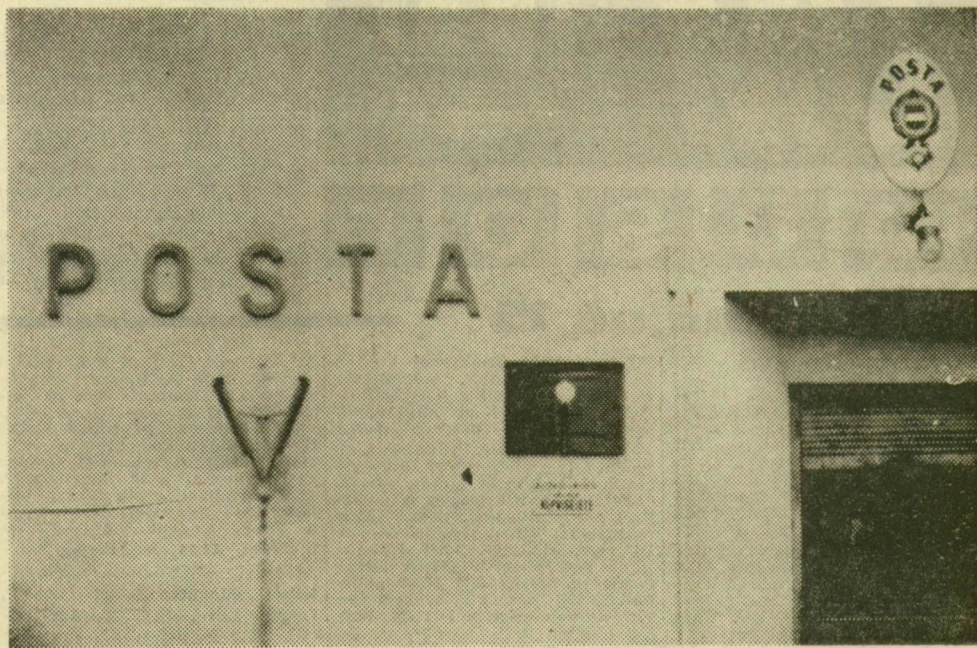
A forráskútiak a hajdani rozstermő, alig jövedelmező földeken szakítottak az ősi hagyománnyal és virágzó kertészeti kultúra alapjait rakták le. Sándor Tibor, a szövetkezet elnöke arról számolt be a község művelődési házában rendezett tanácskozáson, hogy terveiknek még csak egy kis része valósult meg. Jelenleg több mint 400 holdon termelnek paradicsomot, zöldborsót, zöldbabot és káposztaféléket. A szövetkezeti gazdák állandó foglalkoztatását jól szolgálják a 10 ezer négyzetméter alapterületű termálvízfűtési fűtőházak. Ezekből az idén már 600 000 forint értékű primórt vittek piacra. A zöltségtermelés fejlesztésére hároméves tervet dolgoztak ki és rövidesen megkezdik az építkezést. A három év alatt 40

milliósi beruházással 12 000 négyzetméter alapterületű üvegházat és 60 000 négyzetméteren magas fűtőházakat létesítenek.

A tanácskozáson felszólaló tudományos kutatók elmondták, hogy a zöltségfélék kitűnő elővetemények, jól beilleszthetők a vetésforgóba és gyökeresen megváltoztatják a termelési adottságokat. Ez szemmel láthatóan bebizonyosodott a forráskúti mintagazdaságban. (MTI)

Bőséges csapadék

Három nap kivételével eddig esős volt a május Szegeden és környékén. Különösen szerdán este és csütörtökön futott át bőséges zápor a városban. A meteorológiai állomás mérése szerint szerdán 1,7, csütörtökön — délelőtt — 1,6 milliméter csapadékot mértek a repülőter környékén. Ez azonban nem mérvadó, mert többfelé nagyobb mennyiségű csapadék

Visszatérő tértivevény

Az átlagembert levelek dolgában mostanáig csak addig viszi el a szabad akarat, hogy akkor ír, amikor akar. A mórakalmi tanyákon ennél továbbjutottak egy lépéssel: akkor kapnak, amikor akarnak. Nem egészen így van persze, annyi igaz csak belőle, hogy nem kapnak, ha nem akarnak.

Ha valamelyik öreg szüle rosszat álmodik, és reggelre sem száll el az aggodalma, hátha baj érte valahol a gyereket vagy az unokát, apró lépteivel beballaghat a faluba, megnézni, van-e levele. Mert a sötét paprikát — néha még a friss kenyeret is! — közelebb hozzák a házi boltok, de a levelet még nem. A házi posta intézményét még nem találták föl.

LEVELEK AZ ASZTAL SARKÁN

A nagy-község postás-szempon-tok szerint számozott öt tanyai körzetéből az elsőben január 28. óta nem jár kézbesítő. Az apró terembe zsúfolt posta hivatalvezetője azt mondja, nagy az öröme, ha csak egy hiányzik. Sokkal rosszabb is szokott ez lenni. Kimutatást vesz elő, és sorolja, mennyi változás esett az utóbbi időkben. Ez már nem is fluktuáció, hanem áramlás.

— Mi történik mégis azokkal a levelekkel, pénzzel, távirattal, újsággal, amit ide küldenek?

— Engedélyezte az igazgatóság, hogy azokat hivatalban kézbesítsük. A táviratot természetesen kiviszi a szomszéd körzet postása.

— És ha nem jön a leveletér senki?

— Szabályzat írja elő, meddig kell itt tartanunk. Ha nem viszik el, visszaküldjük.

— Ha, mondjuk, bírósági idéző, akkor is?

— Sajnos, igen.

Biblia formulával szólva: jobb lett volna azoknak a leveleknek meg sem születni.

Nem akarom a hivatalos leveleket jobban sajnálni, mint akár a kedvestől, akár a szeretett gyerektől érkező léleknyugtató szép üzeneteket, de valóban ezek indítottak el a riport útján. A tanácssházán hallottam, hogy némely értesítéseket tértivevénnyel kell földadni. Az átvétel napjától számítható ugyanis a fellebbezés, vagy a jogerős emelkedés. Fizetnek érte darabonként három forintot, és elviszik a postára. Egy része egy hónapig ott vár az asztal sarkán, és a tértivevény az anyalevéllal együtt visszaszáll földadójához ezzel a furcsa fölírassal: nem keresték.

Mechanizmus-szemmel is furcsa az egész. A szolgáltató vállalat elvállal valamit, de nem tudja teljesíteni. Sebaj, a kuncsaft fizessen azért csak úgy, mintha teljesítette volna. Elvégre egy hónapig őrizték a levelet. Furcsa azért is, mert ha én megnezzelem, hogy valamilyen zavaros ügyben „háborgatni” akarnak, vagy esedékes a fűlőszállítás adófizetés ügyében, akkor nagy ívben elkerülöm a postát.

— A falu vezetői megértik helyzetünket — mondja a posta főnökasszonya —, belátják, hogy nem tehetünk mást. Embert ők se tudnak adni.

— Nem tehetünk mást, a postára nem lehet számítani — a tanácsnál meg ezt mondják —, kézbesít tehát az útor.

BÁNNI IS KELL

köri kötelessége, de kénytelen engedni az átszervezésnek.

Szétnéztünk a szomszédokban, Ásotthalmon és Öttömösön, ők győzik-e a hatalmas tanyavilágot postással. Előbb megkérdeztük Mórakalmi, mi oka lehet annak, hogy itt ilyen nehéz kézbesítőt kapni. Nagy a felelősség, kicsi a pénz — ez a rövid magyarázat. Fizetésben semmi különbség nincs a házról-házra járó belterületi, vagy a sok kilométer bicikliző, gyalogló külterületi között. A faluban azért is jobb, mert több az újság, több a velejáró kiegészítő kereset. Hozna talán kint is valamit, de eleve úgy szervezték a körzeteket, hogy egészséges körülmények között is csak másnaponként juthat ugyanabba a dűlőbe a postás, másnapra pedig lejár a napilapok szavatossága.

Ásotthalmon is így van. A hivatalok is öntik itt is a levelet. Tüdőszűrésre legalább háromezer idéző, véradásra háromszáz kérés levél, ebado, haszonbér — mióta a stencilgépet fölaltatták, van mit rakni a nagy tarisznyába. Itt

is megesik napról-napra, hogy 5—6 kilométer az út csak addig, amíg a körzet innenső szélére kiér a postás. Itt mégis maradnak az emberek. Miért maradnak?

Olyan szép választ kaptunk, hogy cserébe ennek a postának a letelejtét fényképeztük le címképnek:

— Nem merek én olyat mondani, amit meg is mernek mondani — így felel az itteni főnökasszony. — Banni is kell az emberekkel.

LÓTARTÁS — ÁTALÁNNYAL

Kevés a fizetés, de rendesek a kézbesítők — mondja Gubicza Ilona. És nagy a körzet. Télen csak lóval járhatnak.

— Megindokoltam, hogy kell, és megadták a lótaratási átalányt. Tél múltával pedig kismotort kaptak a kézbesítők. Indokolni kellett, azt is kaptak.

Felelőtlenség lenne, ha egyszeri bekukkantó látogatás alapján értékrendet akarnék fölállítani három falu postája között. Mórakalmi jobban benne van a vérkeringésben, eljárnak az emberek. Megfelelő postást valóban nehéz lehet találni.

Azt írom le inkább, hogy nagyot nevetett egyik kollégám, amikor visszaérkeztem. Miért nem övele csinálók riportot? Két postással tudja igazolni, hogy otthon volt a minap — egyik távirati nyugtát íratott alá vele, a másik talán ajánlott levelet hozott —, de a harmadik postás, a csomagos, már a földszintről megsaccolta, hogy úgyszólván itthon senki a harmadik emeleten, ezért bedobott egy cédulát a levelezékre nyitva, menjen csak az állomásra a csomagjáért. És fizesse ki a nem kézbesítésért a kézbesítési díjat is. Itt is három forintról van szó, mint a mórakalmi tértivevényeknél. Igaz, hogy a nagy hírv posta felelőtlen emberek legalább megtekte az utat a kiskörűti lépcsőházig, és igazán nem tehet róla, hogy éppen otthon volt a címzett.

Komolyra fogva a szót: ha egyszer magába szállna a nagy hírv szolgáltató vállalat, és elismerné, hogy az ő dolga valóban a kézbesítés, volna rendbe hozni valóját. Tanyán és városban egyformán. Magyarázat bőven lehet, de a tény egy: a postaláda mindenki előtt nyitva van. Bedobhatjuk a levelet, és a ráragasztott forintokat. Ezért csak annyit kérünk, amiért a posta a világra jött. Annyit rendszabályoztak bennünket, hogy így küldjük a levelet, ne úgy, ilyen boríték, olyan kikötés — stimmel is minden, csak valahol megakadtak — a belső reformok.

Horváth Dezső